

[Wilhelm.]

knytter sig til skifteholdsarbejde, vil det være påkrævet at få dette spørgsmål klart belyst, inden der træffes beslutning om indførelse af a-kraft i Danmark.

Handelsminister *Erling Jensens* svar (6/7 76):

Baggrunden for spørgsmålet er spørgerens tvivl med hensyn til muligheden af, at de nukleare værker kan indgå i produktionen som grundlastværker i den udstrækning, det er forudsat i de udbygningseksempler, som er benyttet i handelsministeriets redegørelse „Kraftværksøkonomiske Analyser“ ved sammenligning af nukleare og konventionelle værkers økonomi.

I redegørelsen har handelsministeriet forudsat, at det — for landet som helhed — vil være muligt at dække op til 70 pct. af årsproduktionen ved grundlastkørsel med nukleare værker. Baggrunden for dette skøn har været edb-opgørelser over simultane produktionsforløb i 1990'erne, som af elværkerne var stillet til rådighed for handelsministeriet. Disse opgørelser viste, at en sådan udnyttelse af de nukleare værker var mulig med sædvanlig døgn- og sæsonmæssig fordeling af produktionen og ved udnyttelse af udlandsforbindelserne til delvis udligning af belastningsforskellene mellem dag- og nattimer.

Spørgeren betvivler sandsynligheden af dette skøn og henviser til, at det nuværende natforbrug kun kræver en belastning på 1300-1700 MW (afhængigt af årstiden). Heroverfor fremholder spørgeren den i redegørelsens udbygningseksempel anførte nukleare effekt i 1995 bestående af fire 900 MW-værker og et 1300 MW-værk, ialt 4900 MW. Spørgeren mener, at redegørelsens udnyttelsesantagelser er ensbetydende med en tredobling af natforbruget, hvilket efter spørgerens opfattelse må forudsætte en drastisk omlægning af industriproduktionen til natoldsdrift.

Hertil skal jeg bemærke, at det i redegørelsens afsnit III, stk. 4, og Bilag 3 med tilhørende noter omtalte nukleare udbygningseksempel forudsætter en stigning i elforbruget fra 18 TWh i 1975 til 41 TWh i 1995 eller en stigning på 128 pct. Med samme fordeling mellem dag- og natforbrug vil der således i 1995 være et belastningsbehov om

natten på ca. 3000 MW i sommerhalvåret og ca. 4000 MW i vinterhalvåret.

Som det ligeledes fremgår af redegørelsen, er der med den anvendte udnyttelsesgrad for de nukleare værker forudsat, at disse tages ud af drift ca. to måneder om året for eftersyn og brændselsskift. Der vil derfor med fem a-værker i 1995 i sommerhalvåret være mindst ét værk ude af drift, således at samtlige a-værker (bortset fra havarisituationer) kun vil være til rådighed i vinterhalvåret, hvor natbelastningen som nævnt anslås til ca. 4000 MW i 1995. Det vil endvidere fremgå af udbygningseksemplet (bilag 3 og noterne hertil), at to af værkerne i 1995 er under indkørsel (900 MW idriftsat 1993 og 1300 MW idriftsat 1995). Disse værkers fulde effekt vil derfor ikke være til rådighed i 1995, således at det ikke er de fem værkers nominelle effekt på 4900 MW, men en faktisk effekt på ca. 4400 MW, der skal stilles over for natbelastningsbehovet på ca. 4000 MW. Den overskydende effekt på ca. 400 MW, som i visse nattimer på visse tider af året efter disse overslag vil være til rådighed, er i handelsministeriets udbygningseksempel påregnet udnyttet ved natleverancer til udlandet (Norge og Sverige) imod tilsvarende leverancer fra disse lande i dagtimerne, hvor belastningen overstiger den installerede nukleare effekt.

Det skal yderligere bemærkes, at det af noterne til redegørelsens bilag fremgår, at der ved fortsat nuklear udbygning ikke i slutningen af 1990'erne kan påregnes grundlastkørsel for samtlige a-værker, og at der er taget hensyn hertil i de økonomiske beregninger for disse år.

Til slut kan jeg bekræfte den i spørgsmålets begrundelse gjorte antagelse, at handelsministeriets udbygningseksempler forudsætter, at de under bygning værende og igangværende konventionelle værker (som ikke er nedlagt på grund af alder) stort set vil fungere som spids- og mellemlastværker fra midten af 1990'erne. Dette forhold er ikke specielt for den nukleare udbygning, men vil også gælde i tilfælde af en udbygning med konventionelle værker med den forudsatte udvikling i elforbruget. For at dække det nødvendige effektbehov inkl. den nødvendige tekniske reserve og inkl. den i redegørelsen omtalte „konjunktursikring“ til imødegåelse af et eventuelt konjunkturbeto-